

РЕШЕНИЕ

№ 19

гр. Тутракан , 17.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТУТРАКАН в публично заседание на двадесет и пети януари, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Спас М. Стефанов

при участието на секретаря Людмила Ц. Петрова
като разгледа докладваното от Спас М. Стефанов Административно наказателно дело № 20203430200280 по описа за 2020 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 59 от ЗАНН.

Постъпила е жалба от Д. И. Д., с ЕГН *****, срещу Електронен фиш серия К № 3582115, издаден от ОД на МВР гр. Силистра. С този Електронен фиш (ЕФ), на основание чл. 189, ал. 4 във връзка с чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 100.00 /сто/ лв. за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Недоволен от издадения електронен фиш, жалбоподателят Д. го обжалва в срок. Моли съдът да отмени ЕФ като незаконосъобразен. Твърди се, че жалбоподателя не е виждал автомобила след предаването му на собственика и никога не е управлявал този автомобил. Твърди се още, че нарушението е установено и заснето чрез използване на мобилно техническо средство в присъствието на контролен орган, в която хипотеза е следвало да бъдат приложени общите санкционни разпоредби на ЗАНН – съставяне на АУАН и издаване на НП.

Въззиваемата страна – Директора на ОД на МВР гр. Силистра, редовно призован, не се явява, не се представлява в съдебно заседание.

Районна прокуратура гр. Силистра гр. Тутракан, редовно призована, не се представлява и не взема становище по спора.

Съдът, след преценка поотделно и в съвкупност на събраните по делото писмени и гласни доказателства и доводите на страните, прие за установено

следното:

Свидетелят мл. автоконтрольор В. А. П. е служител в РУ на МВР гр. Тютракан.

На 10.05.2020 г. св. П. бил назначен в наряд и изпълнявал служебните си задължения, като осъществявал контрол на скоростта на движение на преминаващи моторни превозни средства в с. Нова Черна, обл. Силистра, по ул. „Черно море“, до двора на бившето ТКЗС, с автоматизирано техническо средство TFR1-M с № 593.

В 11:12 часа техническото средство заснело лек автомобил „Хонда ЦР В“ с рег. № ***, движещ се със 74 км/ч, при максимално допустима скорост за този участък от пътя 50 км/ч. Нарушението е заснето от АТСС, което е видно от приложената разпечатка на клип № 12768. От последния е видно регистрационния номер на автомобила, неговата марка, скоростта му на движение, участъка от пътя, по която се движи автомобилът, координатите на мястото, на което е позициониран АТСС, дата и часа на извършване на нарушението, посоката му на движение, типа и индивидуалния номер на АТСС.

При извършената проверка в централната база на „Пътна полиция“ при МВР, е било установено, че като собственик на автомобила е вписан Д. И. Д. от гр. София.

На жалбоподателя Д. И. Д. е бил съставен ЕФ серия К № 3582115, издаден от ОД на МВР гр. Силистра за налагане на административно наказание „глоба“ за допуснатото нарушение. Последното е установено с автоматизирано техническо средство. На жалбоподателя, за допуснато нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП и на основание чл. 189, ал. 4, във връзка с чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 100.00 /сто/ лв. ЕФ е издаден за това, че на 10.05.2020 год., в 11:12 ч., в с. Нова Черна, обл. Силистра, по ул. „Черно море“, до бившето ТКЗС, при максимално допустима скорост 50 км/ч, товарен автомобил лек автомобил „Хонда ЦР В“ с рег. № ***, е преминал край позиционираното АТСС със скорост 74 км/ч, като превишаването на разрешената скорост е 24 км/ч.

Жалбоподателя не е подал декларация по чл. 188 от ЗДвП в предвидения в закона срок. Липсва от страна на жалбоподателя Д. каквото и да е волеизявление в писмена или устна форма. След като е получил съставения му ЕФ, не е посочил друго лице, което да е управлявало автомобила на посочената дата.

ЕФ е бил връчен на жалбоподателя на 18.10.2020 г.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните

правни изводи:

С жалбата, с която е инициирано настоящото производство се оспорва извършването на административното нарушение и се твърди, че при издаването на ЕФ са допуснати особено съществени процесуални нарушения, обуславящи неговата отмяна.

Процесният ЕФ е издаден от компетентен орган съгласно чл. 189, ал. 4, изр. второ от ЗДвП, тъй като ОДМВР Силистра е съответната териториалната структура на Министерство на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението.

Настоящият състав намира, че обжалвания ЕФ съдържа предвидените в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП реквизити, чрез посочване на: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока и сметката на доброволното ѝ заплащане.

Разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП е категорична, че когато самото нарушение е установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, се издава ЕФ на нарушителя в отсъствието на контролен орган. Това е специална норма по отношение на разпоредбите, регулиращи общия ред за налагане на административно наказание по ЗАНН, като същата дерогира приложението на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

Електронният фиш е съставен на основание фиксирано и заснето нарушение по ЗДвП, а именно движение на МПС със скорост надвишаваща максимално допустимата за съответния участък. Нарушението е установено с мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение тип TFR1-M. Участъкът от пътя, на който е заснето нарушението, е с ограничение на максимално допустимата скорост за движение на МПС до 50 км/ч.

Наказващия орган, при комплектоване на преписката за съда е приложил доказателства за първоначалното одобряване на типа средство за измерване на скоростта на МПС и заснемането им, както и протокол за последната извършена проверка на техническото средство, което е използвано за заснемане на нарушението, извършено от жалбоподателя.

Образеца на електронния фиш се одобрява със заповед на Министъра на вътрешните работи, копие от която е приложено по делото както и копие от одобрения образец.

Разпоредбата на чл. 10, ал. 3 от Наредба № 8121з-532/ 12.05.2015 г. на МВР въвежда в задължение на контролните органи да изготвят протокол за всяко използване на автоматизирано техническо средство или система. Такъв е бил изготвен и копие от него е приложено към административнонаказателната преписка.

Съдът намира за неоснователно твърдението на жалбоподателя, че е нарушено правото му на защита, тъй като с ЕФ е било посочено, че описаното нарушение е установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система и по-надолу е бил посочен номер на техническото средство TFR1-M

с № 593. Няма вътрешно противоречие водещо до неяснота и нарушаване на правото на защита, а още по-малко то да обуславя отмяната на ЕФ. Наименованието на утвърдения, съгласно закона от Министъра на вътрешните работи, образец на електронен за налагане на глоба по закона за движение по пътищата, е озаглавен „Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено и заснето с автоматизирано технически средство или система“. Това наименование на електронния фиш не може да бъде променяно. В конкретния в атакувано ЕФ е посочено, че нарушението, извършено от жалбоподателя, е установено и заснето с техническо средство. Това не поражда неяснота-напротив уточнява коя от двете алтернативи, съдържащи се в заглавната част на утвърдения образец, е бил използван за установяване и заснемане на процесното нарушение.

Необосновано е и следващото възражение на жалбоподателя, а именно, че не е ясно в качеството му на собственик или на ползвател му е бил издаден процесния ЕФ. В утвърдения образец на ЕФ са предвидени две възможности за посочване в какво качество се ангажира отговорността на административно отговорното лице, а именно в качеството му на собственик, на когото е регистрирано МПС или в качеството му на ползвател. Те са посочени на отделни редове в ЕФ. В конкретния случай името на жалбоподателя е вписано на реда, сочещ собственика на когото е регистрирано МПС. Именно в това му качество е била ангажирана и неговата административна отговорност.

Неоснователно е и възражението за несъответствие на атакувания ЕФ с разпоредбата на чл. 189 ал. 4 в частта за посочване на точния час на допускане на нарушението, твърдейки че същия е непълно изписан в ЕФ. В последния е посочен часът и минутата на извършване на нарушението и това е достатъчно да се индивидуализира МПС, с което е извършено процесното нарушение. Следва да се има предвид и обстоятелството, че за индивидуализиране на МПС и установяване на извършеното административно нарушение се използват и редица други факти и обстоятелства, а не само точния час. В този смисъл неизписването на секундата на извършване на нарушението не е особено съществено, още по-малко обуславящо отмяната на атакувания ЕФ. Отделно от това одобрения образец на Електронния фиш от Министъра на вътрешните работи не предвижда вписването на секундите на извършване на нарушението. В същия е посочено „в часа“, а не „в часа“.

Съдът намира за неоснователно и твърдението на жалбоподателя за допуснато нарушение на формата и процедурата по връчване на обжалвания Липсва описание и конкретизация от жалбоподателя в какво се състои нарушението, което поставя в невъзможност съда да обсъди същото. По делото е приложен от ОД МВР-Силистра, списък от регистрите на Пътна полиция с намерени фишове (л. 10 от делото) от който е видно, че ЕФ № К 3582115 съставен на Д. И. Д. на 05.10.2020г. е връчен на 18.10.2020г. и е бил обжалван на 30.10.2020г. Тези данни, съответстващи на останалите доказателства по делото, са били въведени от длъжностно лице по смисъла на разпоредбата на чл. 189 ал. 5 от ЗДвП т.е. връчването е било извършено от длъжностно лице. Отделно от това съдът намира, че не е нарушено правото на защита на жалбоподателя, свързано с връчването на ЕФ, тъй като той е реализирал в пълен обем правата си в тази насока, а именно да обжалва същия, което жалбоподателя е сторил в установения от закона срок.

Неоснователно е и възражението на жалбоподателя за неяснота на волята на наказващия орган, тъй като не било посочено точно за какво „нарушение на скорост“ е наложена санкцията – за превишаване на максималната разрешена скорост в населено място (чл. 182 ал. 1 от ЗДвП) или за превишаване на разрешената скорост извън населено място (чл. 182 ал. 2 от ЗДвП). Дори и да не изписано текстово констатираното административно нарушение, по начин по който желае жалбоподателя, съдът намира, че

то,макар и по друг начин е посочено достатъчно ясно и точно и по абсолютно никакъв начин не нарушава правота на защита на жалбоподателя,изразяващо се в това да не разбира за какво нарушение е санкциониран.В атакувания ЕФ е „нарушението за скорост“ е описано като са посочени параметрите на разрешената скорост (50 км/ч.),установената стойност на скоростта на движение на процесното МПС (74 км/ч) и превишената максимално допустима скорост (24 км/ч.)Допълнителна яснота в тази посока внася и посочването на нарушения член (21 ал. 1 от ЗДвП) и санкционната норма (чл.182 ал. 1 т. 1 от ЗДвП).И тук следва да се посочи,че и в тази част атакувания ЕФ съответства на одобрения от Министъра на вътрешните работи образец.

Неоснователно е и възражението че в атакувания ЕФ не е посочен административнонаказателен орган.Разпоредбата на чл.189 ал. 4от ЗДвП, която регламентира съдържанието на ЕФ за установени и заснети с АТСС нарушения за които не е предвидено лишаване от право да се управлява МПС и отнемане на контролни точки,не предвижда посочване в ЕФ на административнонаказващ орган,а само териториалната структура на МВР, на територията на която е установено нарушението.Съдът не намира за необходимо да обсъжда съжденията на жалбоподателя,материализирани в жалбата му, по отношение на съществуването на определение на „ОДМВР Силистра“ и необходимостта санкциите да се налагат от овластени за това органи,а не от технически средства.И тук следва да се посочи,че атакувания ЕФ и в тази си част съответства на одобрения по закона ред образец на ЕФ.

Неоснователно е и възражението за липса в ЕФ на доказателства за отстоянието на пътния знак,с което е въведено ограничението,до АТСС, с което е установено нарушението.Настина липсват такива доказателства в ЕФ,но законът не указва,че такива трябва да се съдържат в него.Отново следва да се посочи одобрения образец на ЕФ.Ето защо съдът счита,че липсата на такива доказателства в ЕФ,не води до неговата незаконосъобразност,каквото е твърдението на жалбоподателя.

Неоснователно е и твърдението на жалбоподателя,че при издаването на ЕФ е допуснато нарушение на чл.187а от ЗДвП,изразяващо се в бездействие на контролните органи по отношение на установяване на обстоятелството в действителност кои и колко са действителните собственици на МПС,с което е допуснато нарушението,посочвайки като съсобственик по силата установената от Семейния кодекс съпругеска имуществена общност.Стои въпросът защо при подаване на заявление вх. № 194134021650 на 31.01.2019г. за първоначална регистрация на лек автомобил марка „Хонда ЦР В“ с рама SHSRE78709U001000 R) и двигател № K24Z42000872 ,впоследствие регистриран с № СВ5649НК, подалия заявлението Д. И. Д.,жалбоподател по настоящото производство,не е посочил и втория собственик на автомобила по силата на соченото от самия него правно основание,произтичащо от СК? Ако беше сторил това,съответния контролен орган би имал възможността да предостави и нему възможността да посочи кой е управлявал автомобила при извършване на нарушението.Отделно от това законодателя,чрез разпоредбата на чл.189 ал. 5 от ЗДвП, е предоставил възможност на собственика,на който първоначално е съставен ЕФ,с декларация да посочи кой в действителност е управлявал МПС при извършване на нарушението,тъй като административнонаказателната отговорност е лична.Последица на подадена декларация е издаване на ЕФ на посоченото от декларатора лице и анулиране на първоначално издадения.В настоящото производство липсва подадена декларация по чл.189 ал. 5 от ЗДвП от жалбоподателя,както и твърдение от негова страна за подавана такава.

Съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателя за несъответствие на автоматизираната система за контрол на движението на МПС с изискванията в тази насока на закона и в частност,че нарушението е следвало да бъде установено и заснето със стационарна АТСС,а не с мобилна

и то да бъде извършено в отсъствието на контролен орган. Вярно е, че в миналото съдебната практика в тази насока беше противоречива. С Тълкувателно решение № 1 на ВАС издадено във връзка със съществуващата в миналото противоречивата практика на съдилищата относно приложимостта на издаването на ЕФ по отношение на мобилните системи за контрол на скоростта на движението на МПС, съдебната практиката беше уеднаквена.

След неговото издаване обаче са извършени промени в ЗДвП, внасящи необходимата яснота в тази насока. Достатъчно е да се прочетат разпоредбите на чл. 189 ал. 4 от ЗДвП и § 6 т. 65 от ДР на ЗДвП.

По принцип наказателното право, в това число и административно-наказателното, е формално. Настоящия състав на съда обаче счита, че този формализъм не следва да се абсолютизира и винаги следва да се търси баланса между формализма и обществените интереси.

Имайки предвид горното съдът намира процесния електронен фиш за законосъобразно издаден и като такъв следва да бъде потвърден.

Водим от гореизложеното, на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА ЕЛЕКТРОНЕН ФИШ серия К № 3582115, издаден от ОД на МВР гр. Силистра, с който на **Д. И. Д.**, с ЕГН *****, с който за нарушение на чл. 21 ал. 1 от ЗДвП, на основание чл. 189, ал. 4 във връзка с чл. 182, ал. 2, т. 3 от ЗДвП му е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 100.00 /сто/ лв., като законосъобразен.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от датата на съобщаването за изготвяне на решението, пред Административен съд гр. Силистра, по реда на глава дванадесета от АПК.

Съдия при Районен съд – Тутракан: _____